

Επέτειος εγκαινίων Ιερού Προσκυνήματος Οσίου Νικηφόρου στην γενέτειρα του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Με την συμμετοχή πλήθους προσκυνητών απ' όλη την Κρήτη εορτάστηκε η επέτειος των Εγκαινίων του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού του Οσίου Νικηφόρου του Λεπρού, στην γενέτειρα του, το Συρικόρι Κισάμου.

Του Εσπερινού χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος, ο οποίος στον λόγο του αναφέρθηκε στη μεταμόρφωση του τόπου σε προσκύνημα χάρη στην παρουσία του Οσίου Νικηφόρου του Λεπρού. Εστιάζοντας στην έννοια της αληθινής ελευθερίας, τόνισε ότι ο Όσιος, παρά τον πόνο, την ασθένεια και τις κακουχίες, παρέμεινε ελεύθερος άνθρωπος του Θεού, μετατρέποντας τα παθήματά του σε προσευχή και δοξολογία. Παράλληλα, κάλεσε τους προσκυνητές σε πνευματικό αναστοχασμό και αυτοκριτική, με πρότυπο τη ζωή και το ήθος του Οσίου Νικηφόρου.

Ο Σεβασμιώτατος ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Η ευφρόσυτος και ευλογημένη επέτειος των ιερών Εγκαινίων του ιερού ετούτου προσκυνηματικού Ναού, αφιερωμένου στον Όσιο και θεοφόρο πατήρ ημών Νικηφόρο τον Λεπρό συνήγαγε πάντας ημάς στον ιερό και άγιο ετούτο τόπο. Στο τόπο αυτό που από απaráκλητος και απροσπέλαστος, η παρουσία και η χάρις του Οσίου Νικηφόρου τον μεταμόρφωσε σε σύγχρονη κολυμβήθρα του Σιλβάμ καθώς, τα πλήθη των ευλαβών προσκυνητών που καταφθάνουν απ' όλη την οικουμένη, καθ' όλη την διάρκεια του έτους, γεύονται και ψηλαφούν την παρουσία του μεγάλου και Θαυματουργού Οσίου πατρός, Νικηφόρου του Κρητός, ο Οποίος -σύμφωνα με πλήθος μαρτυριών- επιτελεί πλείστα όσα θαυμαστά και εξαίσια, μεταμορφώνοντας ψυχές και καρδίες. Τι ήταν εκείνο που χαρακτήριζε τον ευλογημένο αυτό άνθρωπο του Θεού; Πολλά τα χαρίσματα και οι αρετές του, υπήρχε όμως ένα κυρίαρχο από τα οποία πήγαζαν και όλα τα άλλα. Ποιό; Ό Όσιος Νικηφόρος υπήρξε άνθρωπος ελεύθερος, που σημαίνει πως δεν εγκλωβίστηκε στο 'ίδιον θέλημα', στις επιθυμίες και τις εξαρτήσεις του, αλλά ελευθερωμένος απ' όλα αυτά αφέθηκε και εμπιστεύθηκε τον Χριστό, γευόμενος την εν Χριστώ ελευθερία. Για τούτο και τον πόνο, την ασθένεια, την ανέχεια, την κακουχία, την λέπρα (ανίατος στην εποχή του), όλα αυτά τα παθήματα τα μεταμόρφωσε σε προσευχή και δοξολογία. Αλήθεια, πόσο ελεύθεροι σήμερα είμαστε όλοι εμείς; Σε εποχές όπου ο σύγχρονος πολιτισμός μας καλεί συνεχώς να επιθυμούμε, να αποκτούμε, να απαιτούμε και να καταναλώνουμε, καθώς το κυρίαρχο μήνυμα είναι κάνε ότι σου αρέσει και ότι θέλεις, το δικαιούσαι, πόσο ουσιαστικά, πόσο αληθινά, ελεύθερος είναι ο σημερινός άνθρωπος, ο οποίος έχει αναγάγει την κάθε επιθυμία του σε ελευθερία; Ο Όσιος Νικηφόρος έχασε όλα τα ανθρώπινα και παρέμεινε ελεύθερος άνθρωπος του Θεού, χαριτωμένος, δηλαδή τα κέρδισε όλα. Εμείς; Μήπως τα έχουμε όλα, τα ανθρώπινα εννοούμε που μας οδηγούν σε βαθιά σκλαβιά, και τελικά... τα χάνουμε όλα; Ας γίνει το σημερινό προσκύνημα μας, εδώ στο σπίτι του Οσίου Νικηφόρου που εκείνος το έκτισε, εκείνος το δημιούργησε, καθώς εκείνος ηθέλησε να μεταμορφωθεί αυτός ο τόπος σε τόπο προσευχής και πνευματικής αναψυχής χιλιάδων ψυχών, ας γίνει το προσκύνημα μας αυτό καιρός-ευκαιρία πνευματικού αναστοχασμού και, κυρίως, αυτοκριτικής με πρότυπο, πρόσωπο και κριτήριο τον βίο και την πολιτεία του μεγάλου και θαυματουργού μας Οσίου Νικηφόρου του Λεπρού».

Κατά την Θεία Λειτουργία μετείχαν οργανωμένοι όμιλοι προσκυνητών ως και μεμονωμένα πρόσωπα από Χανιά, Ηράκλειο και άλλα μέρη της Κρήτης. Το εόρτιο διήμερο τέθηκε, προς προσκύνηση και αγιασμό, ιερό λείψανο του Οσίου Νικηφόρου, η δεξιά του χείρα, η οποία φυλάσσεται εις τον Επισκοπικό οίκο.

